

disse Jordvolde ville blive revne ned i Gravene, og selv om det skeer med enkelte Stykker, er det saa ubeslægtigt, at jeg ikke kan forstaae den Bægt, som det ærede Medlem lægger paa, at vi ikke skulle nedlægge en Fæstning, som slet ikke er nogen Fæstning i den techniske Forstand, hvori man i vor Tid tager Ordet Fæstning. — Jeg skal nu henlede den ærede Ministers Opmærksomhed paa enkelte formelle Feil. I § 4 omtales saaledes den paa Gaden „værende Bro mellem Slotsjøen og Vandmøllen“. En Bro, der ligger paa Gaden og fører fra en Sø ind i en Mølle, er en fuldkommen Arimelighed; det kan ikke være Meningen; der maa være meent den Bro, der gaaer over Aaen mellem Slotsjøen og Møllen; men der staaer i Texten „den derpaa værende Bro mellem Slotsjøen og Vandmøllen“; det kan ikke blive staaende, der bør staae: „... Ombygning af Broen over Vandløbet mellem Slotsjøen og Vandmøllen.“ — Jeg kan heller ikke slaae mig tiltaals med Redactionen af 2det Stykke af § 4, saaledes som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Rimestad) kunde det. Det gaaer slet ikke an, at der staaer Noget i Loven, som siger Et, og saa den ærede Minister maa sige: „Det skal forstaaes som noget Andet, der vel ikke staaer der, men da vi ere enige om Meningen, kan det gjerne blive staaende.“ Hvorfor saa ikke rette det i rette Tid? Først staaer der i første Linie i 2det Stykke „Gaden“, men derved skal kun forstaaes de Veststykker, som have sorteret under Krigsministeriet; det maa altsaa rettes. Det hedder nu, at „Gaden“ skal vedligeholdes i den Stand, hvori den afleveres; det er Et. Samtidig staaer der, at den skal vedligeholdes „som Landeveisgade“, det er noget Andet. Disse 2 Bestemmelser ophæve hinanden. Naar Strækningen skal vedligeholdes „som Landeveisgade“, have vi i Beiloven de gjældende Regler, hvorved Indenrigsministeren har en bestemt Indflydelse, men denne taber han, naar der staaer i Loven, at „Gaden“ skal vedligeholdes i den Stand, hvori den afleveres. Nu er det ganske sikkert, at „Gaden og Broen“ ville blive afleverede i god Stand, og forsaavidt er det i Realiteten ligegyldigt,

det indrømmer jeg den ærede Indenrigsminister — det er navnlig ham, jeg tænker paa i dette Dieblif — men det gaaer dog ikke an, at der i Loven staaer Et, og at derved skal forstaaes et Andet. Vore Love have virkelig svage Punkter nok; lad os ikke faae det til en almindelig Regel, at det er mindre vigtigt, hvad der staaer i Lovene, naar man blot omtrent veed, hvad der skal forstaaes derved. Dertil kommer, at det ikke alene er den ærede Minister, paa hvis Opfattelse det kommer an, men det kommer ogsaa an paa deres, som skulle vedligeholde disse Strækninger; de Forbringer, som de ville stille, kunne ogsaa blive forskjellige efter den Opfattelse, de maatte have af Loven. Ved samme Leilighed vilde jeg ogsaa foreslaae, at man ikke taler om „Gaden“ mellem Nyborg Havn og Landeveien til Odense, thi det er „en Landeveisgade“; det er det techniske Udtryk. Dette er ogsaa anerkjendt af den ærede Indenrigsminister, og jeg veed derfor ikke, hvorfor man ikke kan kalde den ved dens rette Navn. Grunden, hvorfor man har kaldt den „Gade“, er maaskee den, at der senere staaer, at den skal vedligeholdes „som Landeveisgade“, men denne Tilføielse kan simpelthen undgaaes ved at benevne den med dens rette Navn: Landeveisgade. Man behøver slet ikke at tale om Vedligeholdelsen, thi naar en Vej er en Landeveisgade, saa følger deraf efter Beiloven, at den skal vedligeholdes som en saadan, og det følger ogsaa af Beiloven, at den skal vedligeholdes af vedkommende Amt og Kjøbstad, og det behøver altsaa slet ikke at nævnes, at det er Svendborg Amt og Nyborg Kjøbstad, der skulle vedligeholde den. — I § 5 begynder det andet Stykke med de Ord: „Saafrømt der ikke er tilveiebragt en saadan Overenskomst“; men naar man seer paa det Foregaaende, saa er der slet ikke Tale om nogen Overenskomst; der er Tale om en Bemyndigelse for Regjeringen til at overdrage Eiendomsretten over Fæstningsgrunden til Nyborg Commune. Der skalbe altsaa staae: „Saafrømt der ikke er tilveiebragt en Overenskomst i saa Henseende“, nemlig i Henseende til Overdragelsen, men der kan ikke staae, at der er tilveiebragt „en saadan Overenskomst“, thi